

ning (se nedenfor), gaar det over til den næste Sag paa Dagsordenen. Dagsordenen *vedtoges* ved 2. Beh. $20\frac{1}{2}$ (F. Sp. 3428) med 77 Stemmer mod 2.

Forslaget, der er fremsat for 3. Gang, hviler paa den af den 6. November 1896 nedsatte Kommission afgivne Betænkning. Som ledende Princip er opstillet, at enhver Apoteker selv skal drive sit Apotek, hvoraf følger, at Enker ikke maa fortsætte Apothekets Drift og at det ikke maa bortforpagtes eller Brugen paa anden Maade overdrages andre. Hjælpeapoteker afskaffes. Er der Trang til et Apotek paa et Sted, hvor det ikke kan betale sig at drive et, kan der oprettes et Subventionsapotek med Tilskud af Apotekerfonden (jfr. L. Nr. 100 af 10. April 1895 § 8). Der gives derhos Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde af Konkurs og Død m. v., fremdeles om Understøttelse til Enker og til Apotekere, som ikke længere kunne drive deres Apotek m. v.

Udvalget kan ikke erkende, at Forslaget »i det hele og store er noget Fremskridt, selvom dette er Tilfældet med ganske enkelte Paragrafer«, navnlig fordi Spørgsmaalet om de reelle salgbare Apotekerprivilegiens Ophør end ikke er forsøgt løst. Det Monopol, som de reelle Privilegier skabe, finder Udvalget staar hindrende i Vejen for en sund og god Ordning af Apotekervæsenet. Paa den ene Side fordyres Medicinaltaksten, da den stadig stigende Kapital, som bindes i reelle Apotekerprivilegier, jo maa forrentes og bæres af Medicinaltaksten, og paa den anden Side finder Udvalget, at de reelle salgbare Privilegier ere en Uretfærdighed mod den farmaceutiske Stand og have vist sig at være »en Hindring for Oprettelsen af ny Apoteker, hvorved der kunde skaffes Befolkningen let Adgang til at erholde Medicin«. Selvom man foreløbig vil indskrænke sig til at gaa fra reelle til personlige Privilegier — noget, der bør ske »snarest mulig, da de stadig stigende Priser paa reelle Privilegier gøre Ordningen af dette Forhold vanskeligere, jo længere den opsættes« — og altsaa for Tiden ikke vil gaa til, i Lighed med, hvad der kendes i mange andre Lande, at give Medicinalhandelen fri til faglærte, tilstrækkelig uddannede farmaceutiske Kandidater, vil et stort Fremskridt være naaet. Indtil dette sker, opfordrer Udvalget Justitsministeren til »at tilstede Oprettelse af flere Apoteker overalt, hvor der ytrer sig Trang dertil, og saaledes i langt